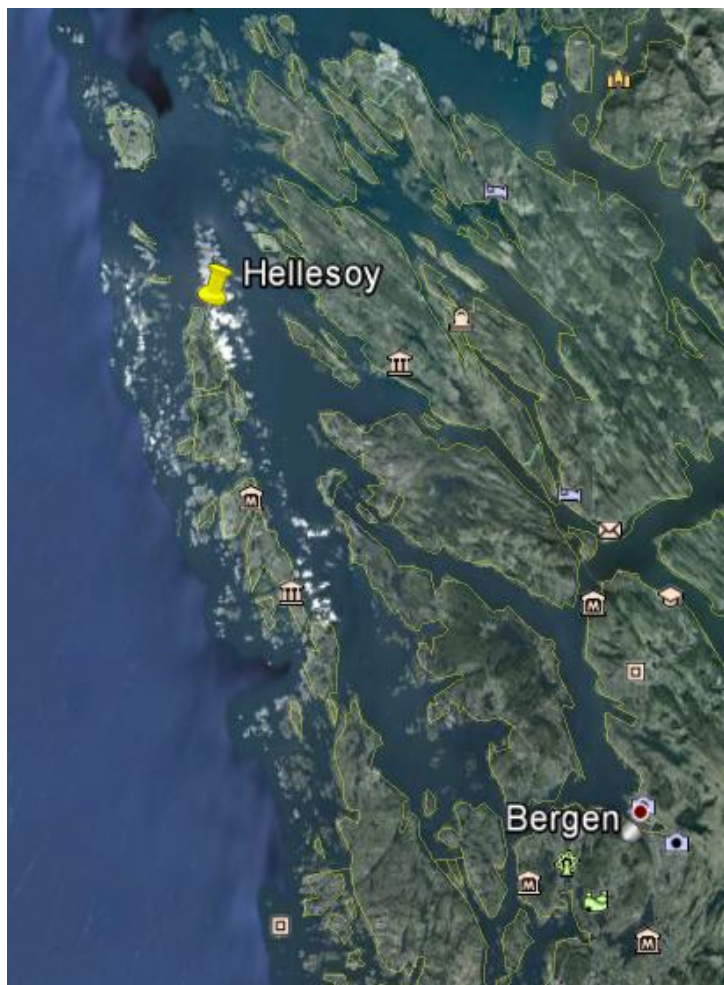

Reisverslag Hellesoy mei 2013

Theo Brouns sr. & jr. , Joop, Eric & Alex van Klaveren

Eindelijk was het dan weer zover een week heerlijk hengelen met z'n vijven in Noorwegen. Om precies te zijn in Hellesoy, ongeveer op een uurtje rijden van Bergen.

Zoals al jaren de gewoonte, hadden wij de reis geboekt via Cordes Travel van Raffie en Linda <http://cordestravel.nl/> en was alles weer prima in orde. Je hebt nergens omkijken naar, want na het plaatsen van de boeking krijg je alle documenten voor o.a. de ferry en het verblijf netjes thuis toegestuurd. Daarnaast krijg je een heel pakket informatie toegestuurd met tips & tricks over de visserij in Noorwegen (die toch heel wat anders is dan wat wij kennen in Nederland) én kan je de jaarlijks Cordes Travel dag bezoeken. Wij hadden de mazzel om afgelopen keer op die dag een leuke prijs te winnen in de loterij. Met deze prijs kunnen wij in 2014 heerlijk een week naar Sudavik in IJsland !! Wij hebben dus alweer iets om naar uit te kijken

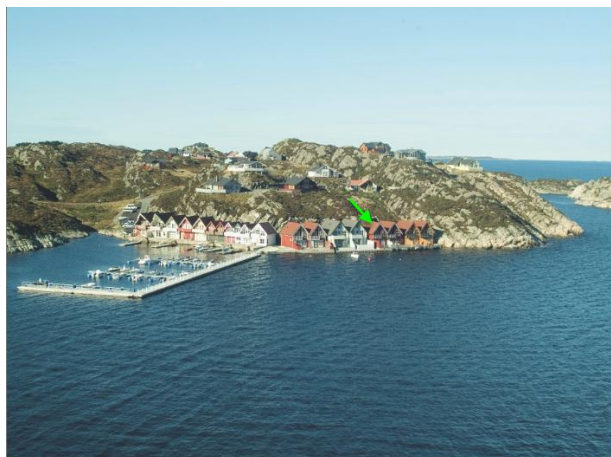
Maar zoals gezegd eerst een heerlijk week op weg naar Hellesoy

Op woensdag 15 mei vetrokken Eric en Alex s' avonds om half 11 richting Hirtshals in Denemarken, waar wij de volgende dag om 13 u zouden vertrekken met de ferry naar

Bergen in Noorwegen. Theo sr. , Theo jr. en Joop zouden op vrijdag met het vliegtuig op Bergen aankomen.

's Nachts rijden heeft het voordeel dat het lekker rustig is op de weg en je snel meters kan maken. Het is wel aan te raden om goed uitgerust aan de reis te beginnen, want de man met de hamer komt rond 02:00 u onvermijdelijk een tik uitdelen. Wij reden met z'n tweeën, dus kon de een even snurken, terwijl de ander ons weer wat dichterbij ons doel bracht.

Zonder problemen arriveerden wij om 08:30 u bij de terminal van Fjordline in Denemarken en konden we gaan inchecken. Om stipt 13:00 u startte de tweede etappe van onze reis, namelijk 19 uur varen naar Bergen met een tussenstop in Stavanger. 19 uur is natuurlijk een hele tijd om aan boord te zitten, maar na een lange reis konden wij niet wachten om de hut op te zoeken en een paar uur te slapen. Na een paar uur geslapen te hebben nog even wat gegeten en gedronken aan boord. Vervolgens weer het bed opgezocht en om 08:30 u stonden we aan land in Bergen. Gelukkig weer zonder

kleerscheuren door de douane heen gekomen (wederom pech voor een Duitser en een Pool) en het laatste uurtje rijden naar de eindbestemming.

Het was alsof we thuis kwamen !! We zijn namelijk al twee keer eerder in Hellesoy geweest.

Geweldig dat uitzicht op het water vanuit het huis. Wat je ook direct op valt is de rust die er hangt, geen herrie van verkeer en vanuit de Europoort

Wij waren als eerste aangekomen en konden gelijk in het huis. Dus als een speer de auto uitgeladen, de meegenomen proviand opgeborgen en de hengelspullen netjes een plekje gegeven. De overige drie man kwamen een klein uurtje later aan en toen stond zelfs de koffie ook al klaar. Over “met je neus in de boter vallen” gesproken 😊.

We waren al vroeg op de plaats van bestemming, dus begon het al te kriebelen. De boten waren voor ons bekend en de sleutel zit er altijd in (dat leer je in Nederland na een uurtje wel af 😊), dus hengels opgetuigd en erop uit. De zee zag er goed uit, dus gelijk maar richting open zee.

Eerst wat plekken bezocht, die wij kenden van de voorgaande edities (beiden in september), maar al snel werd duidelijk dat de vis zich in dit jaargetijde op andere plekken ophield en moeilijker te vangen bleek dan in september. Misschien speelde het koude voorjaar hierin een rol, want ook in Hellesoy was het tot voor kort nog koud, regenachtig en winderig. Wij vingden die middag een mooie leng en twee mooie gullen. Wat teleurstellend zo in het begin, maar zoals Theo Sr. regelmatig zei “daarom heet het vissen en niet vangen”. Ook dit jaar hielden wij weer een kleine competitie, daarbij het erom ging om zoveel mogelijk soorten te vangen. Klein of groot, alles telt daarbij mee.

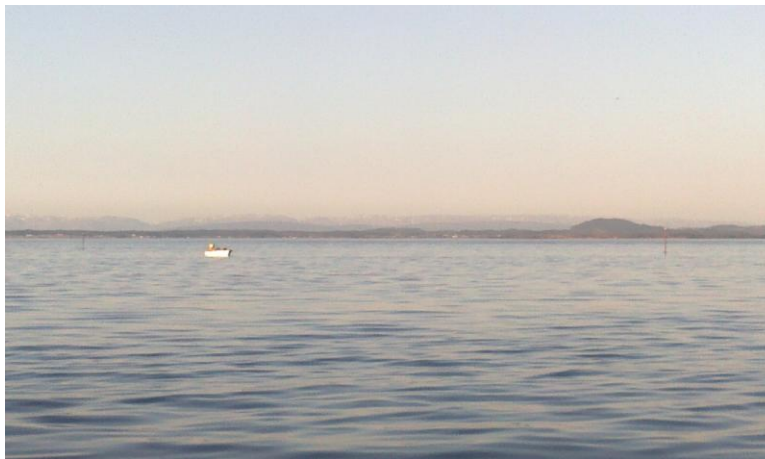
Wie er dit jaar als winnaar uit de bus kwam, valt te lezen op het einde van dit verslag.

Joop met een leuke gul

Moe van de reis maar toch nog wat aan de visverslaving gedaan te hebben, gingen wij op tijd ons bed in. Aangezien de weersvoorspellingen er geweldig uitzagen, waren wij er de volgende ochtend vroeg weer uit. Traditioneel met z'n allen ontbeten en op naar de boot. Het weer was fenomenaal. Een staatblauwe hemel, volop zon en nagenoeg geen wind. Wat wil een mens nog meer? En dan te weten dat daar twee weken eerder nog stormde en sneeuwde.

Zaterdag 18 mei, Met de korte ervaring die wij de eerste dag hadden opgedaan, er maar eens wat anders tegenaan gegaan. Normaliter visten wij op dieptes van pakweg 30 tot 85 mtr, waar wij dan goed vis vingden. Nu probeerden wij het op dieptes die varieerden van ca. 60-120 mtr. en dat wierp z'n vruchten af. Met enige regelmaat haalden wij lommen, leng, gul en een enkele mooie schelvis naarboven. Al was het wel werken om aan de vis te komen, want ze lagen echt niet opgestapeld! Op 120 mtr water is dat nog best een klus om 175gr lood in te draaien. Niet iedereen is daar erg blij mee (toch Theo?). Door het windstille weer konden we relatief weinig lood zelfs op die dieptes toch met gemak aan de bodem blijven. Wat ons ook opviel was dat de vis blijkbaar iets meer boven de bodem aasde dan wij gewend waren. Proefondervindelijk kwamen we ook hier achter en werden de montages zo gemaakt dat het aas wat hoger hing. Het aas bestond de hele week uit door ons meegenomen, ingevroren makreel. Vanaf juni kan je ze ook in Hellesoy bij bakken tegelijk vangen, maar in mei zitten ze er helaas nog niet. Vrijwel de meeste vis werd gevangen op makreel en maar zeer incidenteel wat op kunstaas.

Al met al hadden we die dag een leuke klus vis en konden er weer een paar soorten bij een aantal mensen aan de lijst worden toegevoegd.

Lom, leng, gul, schelvis, pollak

De derde dag (maandag 20 mei) leek in de meeste opzichte op de voorgaande, met een uitzondering en dat was helaas dat de vis wilde niet bijten. Wat we ook probeerden aas, pilkers, shads, hoog –laag bij de bodem, diep – ondiep... niets leek de vis aan te zetten om te bijten. We vingen heus wel een enkel visje, maar het totaal resultaat over de dag was niet denderend.

Eric met een mooie schelvis

Een aardig lengetje voor Alex

Theo Jr. met een leng

En weer een soort erbij op de lijst voor Theo Sr.

Intussen waren er naast ons in Hellesoy een drietal nederlanders aangekomen, die 1 dag gebruik maakten van de visgids ter plaatse (zoon van Peter Kunert). Die bleek in de late namiddag de vis wel te kunnen vinden. Zij kwamen met een aantal mooie lengen terug, waarvan de grootste 28 pond woog. Hiervoor moest wel ruim 1 ½ uur heen en terug gevaren worden en werd er gevist op 150 mtr diepte voor het eiland Fedje met 600gr lood (intussen was het gaan waaien en dan kom je zelfs met 300 gr lood niet aan de bodem op die diepte). Je moet houden van dit soort zware visserij, maar het resultaat was er wel! Het toont ook maar weer eens aan wat een voordeel het is als je goed bekend bent met de omgeving en omstandigheden en je daardoor feilloos de vis weet te vinden.

Zes forse lengen van de buren (de bovenste was 28 pond), een mooie kabeljauw en een mooie schelvis.

De vierde dag (dinsdag 21 mei) liet het weer ons behoorlijk in de steek. Na enkele dagen met volop zon en temperaturen tussen 18-23 graden, was het heel erg nevelig, fris en stak de wind op. Je zag geen hand voor ogen, dus het was niet raadzaam om naar buiten te gaan met de boot. Het blijft tenslotte een omgeving die je niet goed genoeg kent. Daarom maar wat gevist vanaf het steiger, waar wij eerder een krabbenkorf hadden laten zakken. Nou.. krabben zaten er niet, maar grote tongscharren des te meer. In totaal vingen wij in een paar dagen 12 stuks in die krabbenkorf.

Dikke nevel, waardoor de kant niet eens te zien was.

Vrije uitloop tongschar, op diervriendelijke manier gevangen in krabbenkorf. Helaas wat minder diervriendelijk aan z'n eindje gekomen.

De vijfde dag (woensdag 22 mei)

Windkracht 6 N-W en op open zee vissen is dan geen optie. Dus maar wat in de nabijheid van ons huis gevist in de beschutting van het fjord.

De soortencompetitie bleef in vergelijk met voorgaande jaren wat achter in aantal. Zo stonden de meesten van ons op 8 soorten (leng, lom, gul, wijting, schar, koolvis, schelvis, pollak, steenbolk). Wie in dit rijtje de tongschar mist helaas die mocht ik niet meetellen van de jury omdat deze niet aan de hengel gevangen was ☹ In de voorgaande jaren stonde teller vaak al op 16 soorten.

Het ging wel nek aan nek in de competitie en iedereen deed z'n best om als winnaar uit de strijd te komen, maar er was er natuurlijk weer 1 het goudhaantje.... Theo Brouns Sr. (het zal em weer niet eens zijn). Maar de manier waarop hij de competitie beslechte was voor Hellesoy best wel uniek te noemen (zelfs Peter Kunert die er heel wat jaren woont heeft er nog nooit 1 gevangen).

Mazzelpik Brouns ving hem niet aan makreel, maar aan kunstaaseen heuse heilbot !!!! Voor heilbotbegrippen weliswaar geen monster, maar toch een hele beste platvis die goed sport gaf. En ik kan je wel zeggen dat wij allemaal erg opkeken toen die platvis onder boot verscheen in het heldere water.

Mazzelpik Theo Sr. (benieuwd of hij volgend jaar voor de 50 kg + gaat in IJsland !)

De zesde en tevens laatste “vis” dag (donderdag 23 mei) , maar van vissen kwam het helaas niet zo best. De hele dag een pittige NW 5-6 en behoorlijke golven. Daarom besloten om maar naar Bergen te rijden en daar wat het centrum rondom de vismarkt te bekijken. 's Avonds de spullen ingepakt en de auto geladen, want op vrijdag om 11 u vertrok de ferry alweer naar Denemarken.

Al met al gingen wij toch weer met een grote koelbox vol met vis terug naar huis. Meer dan 15 kg pp uitvoeren mag daarnaast ook niet in Noorwegen, wat de visstand allicht iets zal helpen.

De vangsten vielen dit jaar wat tegen in vergelijking met voorgaande jaren. Wij wijten dit zelf aan de combinatie van een relatief koud voorjaar en het daardoor ontbreken van prooi voor de vis. Oa. krab, hele grote scholen kleine koolvis en makreel zaten nog niet onder de kust. Deze zullen volgens ons normaal gevolgd worden door de vis.

Ondanks dat hebben wij het weer uitstekend naar ons zin gehad. Wij hadden weer een leuke groep, de sfeer was goed en er is weer een hoop gelachen.

Nu weer een heel jaar uitkijken naar ons volgende visavontuur in juni 2014 Sudavik, IJsland

Groeten,

Theo Brouns Sr. (mazzelpik en winnaar van de Hellesoy 2013 soortencompetitie)

Theo Brouns Jr. (“kijk eens naar m’n”)

Joop van Klaveren (Kokkie en “ wat ben ik blij dat m’n groen/blauwe viskist er nog is”)

Eric van Klaveren (de schelvismepper en “waarom lekt m’n neus toch de hele tijd ?”)

Alex van Klaveren (vrije uitloop tongscharspecialist en nog steeds getraumatiseerd door Brouns Jr's opmerking “kijk eens naar m’n”)

